

A
NE
K
DO
TY

4

POLICAJTI

Anekdoty 4

Policajti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.cpress.cz

www.albatrosmedia.cz

kolektiv

Anekdoty 4: Policajti – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

ANEKDOTY 4 POLICAJTi

CPress
Brno, 2019

Anekdoty 4

Policajti

Ilustrace: Marek Rubec

Obálka: Jaroslav Faigl

Odpovědná redaktorka: Anna Sedláčková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2360-7

ISBN 978-80-264-2415-4 (1. zveřejnění, 2019)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2019 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 35 042.

© Albatros Media a. s., 2019. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

*Policajt chytí zlatou rybku a ta mu
slibuje, že mu splní tři přání. Policajt
chvilku přemýšlí a pak povídá: „Občanský,
technický a řidičský průkaz.“*

Před 50 lety, panebože to je dávno, jsem jel odpoledne trolejbusem ze Smíchovského divadla ze zkoušky domů. Trochu jsme popíjeli, já měl prima náladu, trolejbus byl narvaný k prasknutí, lidi naštvaní. A já je ze zadní plošiny začal bavit.

Trolejbus každou chvíli zastavoval, protože silnice byla rozkopaná až k Arbesovu náměstí, a já začal: „To je krásná vyjížďka, to bychom si měli připlatit a hele tamhle je policajt a hlídá krumpáč.“ Lidi se smáli a já se začal rozjíždět: „To znáte ten vtip, jak dva policajti...“ V ten moment mě čapnul takovej velkej chlap a povídá: „Tebe ty vtípky přijdou draho!“ a vyvlekl mě na nejbližší zastávce ven. „Tak, hochu, a půjdeš se mnou!“ Já na to: „Nepudu, já vám totiž uteču!“ Utíkal jsem až do Riegráku a někde u Rajské zahrady jsem ho setřásl. A začal jsem si dávat pozor na pusu.

*No a o mnoho let později jsem hrál
ve filmech Byl jednou jeden polda, kde se to
anekdotami o nich jen hemžilo.*

*A vidíte, teď dokonce vychází celá
knížka těchhle vtipů a nikdo ji nezakáže
a nikdo vás za ně nebude honit po Žižkově.*

*Nedávno jsem potkal známého poldu
a říkám: „Víš, že o vás vyjde knížka?“
A on na to: „To je snad vtip, ne?“*

*Tak hezké čtení, váš Láďa Potměšil
alias major Maisner*

NA POLICEJNÍ STANICI

Přijde náčelník na policejní stanici a vidí ukopnutý práh.

„Chlapi, takhle to tady přece nemůžete nechat. Kupte nějaký hřebíky a přitlučte to.“

Jeden policajt dojde do železářství, přinese pytlík hřebíků, položí jeden na práh hlavičkou dolů a začne do něj bouchat.

„Náčelníku, to ale nejde.“

„Ani se nedivím, když jsi koupil hřebíky do stropu!“

Na místo u policie se hlásí tři uchazeči.

U pohovoru se ptají prvního:

„Kolik je 2+2?“ „Eee... pět?“ „Špatně, je to čtyři, ale zmýlil jste se jen trochu, tak vás ještě vezmeme.“ Pak přijde druhý a ptají se ho: „Kolik je 2+2?“ „No, to bude asi tři, ne?“ „Kdepak, jsou to čtyři, ale zmýlil jste se jen trochu, tak my vás ještě vezmeme.“ Pak přijde třetí a i toho se zeptají: „Kolik je 2+2?“ „Čtyři.“ „No, je to sice správně, ale je nám líto, všechna místa jsou už obsazena!“

Na policejní stanici ve vilové čtvrti Amsterdamu přiběhla večer vyděšená mladá žena s rozbitým nosem. „Vyšla jsem si na zahradu a někdo mě praštil do obličeje!“ stěžuje si. Komisař vyslal na místo činu policistu. Ten se vrátil za půlhodinu a měl rovněž rozbitý nos. „Vás taky někdo přepadl?“ diví se komisař. „Ale kdepak,“ vysvětluje policista, „taky jsem šlápl na ty hrábě.“

Obecní pastevec přijde na místní policejní stanici, a že prý se taky chce stát policistou. Policejní důstojník mu říká: „Naším kolegou se může stát jen inteligentní a především vzdělaný člověk. Jestlipak například víte, kdo napsal Babičku?“

Pastevec neví. Důstojník zajde do vedlejší místnosti a šeptá strážmistrovi: „Vedle je jeden člověk a nemůže si vzpomenout, kdo napsal Babičku. Běž mu pomoci.“ Když se za chvíli vrátí, leží pastevec na zemi. Teče mu krev z nosu, má natržené ucho, vyražený zub a kolem oka fi alový monokl. Strážmistr hrdě hlásí: „Pane kapitáne, už si vzpomněl! Babičku napsal on!“

Na policii zazvoní telefon. Náčelník zvedne sluchátko a slyší: „Pane veliteli, dnes odpoledne přivezou Novákům dřevo!“

„Ale proč mi to říkáte, na tom přece není nic trestného,“ diví se náčelník.

„Ale pane veliteli, v jednom polínku je ukryto půl kila heroinu!“

„No, to už je zajímavé, děkuji za informaci,“ říká náčelník a za chvíli už zvoní telefon u Nováků: „Nazdar Karle, tady Pepa. Hele, přijedou ti pořezat to dřevo. Bude to ta samá parta, co ti minulý týden zryla zahradu!“

Sedí tak policajti v kanceláři a jeden z nich říká: „Hele chlapi, musíme poslat někoho z nás na přezkoušení.“ Jeden se tedy přihlásí a souhlasí s návrhem. Druhý den jde na přezkoušení, posadí se a odpovídá na dotazy. Jeden z komisařů mu však dá zapeklitou otázku: “Řekněte nám, který vojevůdce vyhrál nejvíce bitev?” Policajt nemá vůbec tušení, kdo by to mohl být. Komisař tedy jde k ledničce, vyndá flašku Napoleona a nalije policajtovi panáka. Znovu se ho zeptá na tutéž otázku. Policajt se pořádně zamyslí a říká: „Generál Calex“.

Jak vznikli policajti? Polymerací
monocajtů.

Policisté vyslýchají muže:
„Proč jste toho muže čtyřikrát bodl
nožem?“
„Já ho, prosím, bodl jen jednou a to
vidlema!“

Jsou tři policajti. Jeden si kýchne.
Druhý řekne: „Na zdraví.“
Třetí řekne: „Nalejte mi taky!“

Policista hlásí nadřízenému, že se mu
narodil syn.
„Dobrá, a máte na někoho podezření?“

Co udělá policajt jako první, když dostane rozum?
Dá výpověď.